

F. t. l. vedr. social service m.v.

tvivl om, hvorvidt kommunens afgørelser om hjemgivelse er i overensstemmelse med loven. Udvalget eller enkelte medlemmer heraf kan underrette Den Sociale Ankestyrelse, som vil have mulighed for at skride ind ex officio.

Der stilles ingen formkrav til orienteringen af børn og unge-udvalget, som ikke skal behandle hjemgivelsen eller samlet set forholde sig hertil.

Orienteringspligten til børn og unge-udvalget gælder tilsvarende i forbindelse med kommunens afgørelse om hjemgivelse i sager, hvor anbringelsesgrundlaget er den foreslåede § 42 b.

Kommunen skal fortsat i alle anbringelsessager følge anbringelsesforløbet tæt og - af egen drift eller på baggrund af en anmodning om hjemgivelse - undersøge, om der er grundlag for hjemgivelse eller fortsat anbringelse.

Det foreslås, at forældremyndighedsindehaverens ret til at begære barnet hjemgivet og kommunens og børne og unge-udvalgets pligt til at behandle en sådan begæring også finder anvendelse, hvor anbringelsesgrundlaget er § 42 b.

Børn og unge-udvalgets afgørelse kan indbringes for Den Sociale Ankestyrelse og styrelsens afgørelse kan indbringes for landsretten.

I sager efter § 42 a, hvor der er fastsat en hjemtagelsesperiode på indtil 3 måneder, er der ikke fundet grundlag for at foreslå, at kommunen skal orientere børn og unge-udvalget om en afgørelse om hjemgivelse, ligesom kommunen heller ikke skal forelægge en sag til afgørelse i børn og unge-udvalget, hvis kommunen ikke kan imødekomme en begæring om hjemgivelse. Kommunens afgørelse vil i disse tilfælde kunne indbringes for det sociale nævn.

Om de hidtil gældende regler om forlængelse ud over det fyldte 18. år, henvises til forslaget til kapitel 9 a.

Til nr. 20

Efter § 46, stk. 4, skal kommunen i samarbejde med den unge forud for ophør af en anbringelse ved det fyldte 18. år i planen angive, hvilken form for støtte og vejledning, der ydes den unge med hensyn til boligforhold, uddannelse og arbejde samt personlig rådgivning.

Med henblik på at det i højere grad sikres, at revision af planen sker i god tid inden det fyldte 18. år, og at parterne, herunder den unge og en eventuel ny opholdskommune, kan nå at indrette sig i forhold til den lagte plan, foreslås det, at revisionen skal være afsluttet senest 6 måneder før den unge fylder 18 år. At planen skal være afsluttet senest 6 måneder før den unge

fylder 18 år, betyder ikke, at planen ikke kan revideres/justeres efterfølgende.

I forbindelse med revision af planen før det 18. år, skal man bl.a. være opmærksom på de tilbud, der kan ydes efter servicelovens regler for voksne og efter den øvrige lovgivning. Herudover er det meget afgørende af hensyn til realiseringen af planen, at en eventuel ny opholdskommune inddrages så tidligt som muligt.

Den unge får selvstændig opholdskommune ved det fyldte 18. år, og dette har især betydning i de tilfælde, hvor den unge har været anbragt uden for hjemmet i en anden kommune end i forældremyndighedsindehaverens opholdskommune, jf. retssikkerhedslovens § 9. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 35.

Til nr. 21

Det foreslås, at Den Sociale Ankestyrelse ud over sin beføjelse efter de hidtil gældende regler til at træffe afgørelse og pålægge kommunen at gennemføre en afgørelse om undersøgelse af barnet eller den unge uden samtykke, om anbringelse uden samtykke og om lægelig undersøgelse og behandling uden samtykke på tilsvarende måde får hjemmel til også at træffe afgørelse i sager efter §§ 42 a og 42 b. Herved opnås en ligestilling i sager om anbringelse uden samtykke.

Til nr. 22

Efter servicelovens § 48 kan kommunen om fornødent forlange bistand af politiet til at gennemføre børn og unge-udvalgets afgørelser om undersøgelse, anbringelse og lægelig undersøgelse og behandling uden samtykke, jf. servicelovens §§ 39, 42 og 44. Den gældende bestemmelse i § 48, er en videreførelse af retstilstanden helt tilbage fra forsorgsloven af 1933.

Den foreslåede ændring har til formål at afklare en usikkerhed om, hvorvidt der kan stilles krav om retskendelse i forbindelse med politiets bistand til gennemførelse af tvangsmæssige afgørelser efter servicelovens bestemmelser.

Den Sociale Ankestyrelse har modtaget en række telefoniske henvendelser fra kommunerne om, at politiet i betydelig større omfang end tidligere stiller krav om retskendelse i forbindelse med anmodning om bistand til gennemførelse af tvangsmæssige afgørelser. Der er ifølge oplysningerne tale om en ændret holdning hos politiet til at yde bistand i forbindelse med gennemførelsen af tvangsmæssige foranstaltninger.

Ankestyrelsen har oplyst, at problemet forekommer ganske hyppigt i kommunerne, hvorfor en afklaring af spørgsmålet findes vigtig.

Med forslaget præciseres, at afgørelser efter §§ 39, 42 og 44 fuldbyrdes af kommunen. Det foreslås, at kommunen med henblik på at fuldbyrde disse afgørel-